

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2014. gada 8. maijā *

Piegāžu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana, neuzsākot uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūru — Tā sauktā “in house” piešķiršana — Līgumslēdzējs, kas ir juridiski nošķirts no līgumslēdzēja iestādes — “Līdzīgas kontroles” nosacījums — Līgumslēdzēja iestāde un līgumslēdzējs, kuru starpā nav kontroles saiknes — Trešā persona — valsts iestāde, kas pār līgumslēdzēju iestādi īsteno daļēju kontroli un pār līgumslēdzēju īsteno kontroli, kuru varētu atzīt par “līdzīgu” — “Horizontāls iekšējs darījums”

Lieta C-15/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 6. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 10. janvārī, tiesvedībā

Technische Universität Hamburg-Harburg,

Hochschul-Informationssystem GmbH

pret

Datenlotsen Informationssysteme GmbH.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents), A. Ross [*A. Rosas*], D. Švābi [*D. Šváby*] un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 21. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Technische Universität Hamburg-Harburg* vārdā – *T. Noelle* un *I. Argyriadou*, *Rechtsanwälte*,
- *Hochschul-Informationssystem GmbH* vārdā – *K. Willenbruch* un *M. Kober*, *Rechtsanwälte*,
- *Datenlotsen Informationssysteme GmbH* vārdā – *S. Görgens*, *Rechtsanwalt*,
- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – vācu.

- Spānijas valdības vārdā – *M. J. García-Valdecasas Dorrego*, pārstāve,
 - Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *S. Varone*, *avvocato dello Stato*,
 - Ungārijas valdības vārdā – *M. Fehér*, kā arī *K. Szijjártó* un *K. Molnár*, pārstāvji,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *A. Tokár* un *M. Noll-Ehlers*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 23. janvāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas [būvdarbu, piegāžu un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas] procedūru (OV L 134, 114. lpp.), 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts strīdā starp *Technische Universität Hamburg-Harburg* (Hamburgas Politehniskā universitāte, turpmāk tekstā – “universitāte”), kā arī *Hochschul-Informationssystem GmbH* (turpmāk tekstā – “HIS”) un *Datenlotsen Informationssysteme GmbH* par to, vai ir likumīgi, ka universitāte iepirkuma līguma slēgšanas tiesības HIS ir piešķirusi tieši, nepiemērojot Direktīvā 2004/18 paredzētās iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvā 2004/18 ir noteikts tiesiskais regulējums, kas ir piemērojams iepirkuma līgumiem, kuru slēgšanas tiesības ir piešķirušas līgumslēdzējas iestādes.
- 4 Šīs direktīvas 1. panta ar nosaukumu “Definīcijas” 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts:
“Valsts līgumi [publiskā iepirkuma līgumi]” ir finansiāli līgumi, kurus rakstveidā savstarpēji noslēdz viens vai vairāki komersanti un viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes un kuru mērķis ir būvdarbu realizācija, produkcijas piegāde vai pakalpojumu sniegšana šīs direktīvas izpratnē.”
- 5 Šī 1. panta 8. punktā ir noteikts:
“Ar terminu “būvuzņēmējs”, “piegādātājs” vai “pakalpojuma sniedzējs” apzīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu vai valsts iestādi, vai šādu personu un/vai struktūru grupu, kas tirgū piedāvā attiecīgi būvdarbu un/vai būves realizāciju, produkciju vai pakalpojumus.
Ar terminu “komersants” apzīmē gan būvuzņēmēju, gan piegādātāju un pakalpojuma sniedzēju. To lieto tikai vienkāršošanas labad.
[..]”

- 6 Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punktā sīki ir definētas iestādes, kas tiek uzskatītas par līgumslēdzējām iestādēm un kam, noslēdzot finansiālu līgumu ar komersantu, iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra ir jāuzsāk saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem.
- 7 Direktīvas 2004/18 7. pantā “Robežvērtību summas valsts [publiskā iepirkuma] līgumos” ir noteiktas aptuvenās robežvērtības, sākot no kurām iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana ir jāīsteno saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem. Šīs robežvērtības regulāri tiek grozītas ar Komisijas regulām un pielāgotas ekonomiskajiem apstākļiem. Pamatlietas faktisko apstākļu rašanās dienā robežvērtība saistībā ar piegādes publiskā iepirkuma līgumiem, ko noslēdz līgumslēdzēja iestādes, kuras nav centrālās valdības iestādes, Komisijas 2009. gada 30. novembra Regulā (EK) Nr. 1177/2009 (OV L 314, 64. lpp.) bija noteikta EUR 193 000 apmērā.

Publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana, nepiemērojot Direktīvā 2004/18 noteiktās procedūras – Tā sauktā “in house” piešķiršana

- 8 Šādas piešķiršanas nosacījumi ir izstrādāti un pausti Tiesas judikatūrā; tā uzskatīja, ka konkursa izsludināšana, uzsākot procedūru saskaņā ar Direktīvu 2004/18, nav obligāta, ja vienlaikus līgumslēdzēja iestāde pār personu, kura no tās ir juridiski nošķirta, īsteno kontroli, kas ir līdzīga tai, kuru tā īsteno pār saviem dienestiem, un ja šī persona lielāko savas darbības daļu veic kopā ar līgumslēdzēju iestādi vai līgumslēdzējām iestādēm, kam tā pieder (šajā ziņā skat. spriedumu *Teckal*, C-107/98, EU:C:1999:562, 50. punkts).

Pamattiesvedība un prejudiciālie jautājumi

- 9 Universitāte ir *Bundesland Freie und Hansestadt Hamburg* (Hanzas brīvpilsētas Hamburgas federālā zeme, turpmāk tekstā – “Hamburgas pilsēta”) valsts augstākās izglītības iestāde. Tā ir publisko tiesību iestāde Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punkta izpratnē un tādējādi – līgumslēdzēja iestāde. Lai iegādātos augstākās izglītības datorvadības sistēmu, universitāte veica izvērtējumu, kura ietvaros tā salīdzināja *Datenlotsen Informationssysteme GmbH* un *HIS* datorizētās informācijas sistēmas. Šīs pārbaudes beigās universitāte izvēlējās iegādāties sistēmu no pēdējās minētās sabiedrības un 2011. gada 7. aprīlī ar to noslēdza piegādes publiskā iepirkuma līgumu, tā slēgšanas tiesības piešķirot tieši, nepiemērojot Direktīvā 2004/18 paredzētās līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras. Šī iepirkuma līguma aptuvenā vērtība bija EUR 840 000.
- 10 No Tiesai nodotajiem lietas materiāliem izriet, ka *HIS* ir privāto tiesību sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kurā viena trešdaļa kapitāla pieder Vācijas Federatīvajai Republikai, bet divas trešdaļas – sešpadsmit Vācijas *Länder* [federālajām zemēm], un Hamburgas pilsētas daļa atbilst 4,16 % no šī kapitāla. Saskaņā ar šīs sabiedrības statūtu 2. pantu tās darbības mērķis ir sniegt atbalstu valsts augstākās izglītības iestādēm un kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu to uzdevuma – sniegt augstāko izglītību – racionālu un efektīvu izpildi. *HIS* datorizētās informācijas sistēmas tiek izmantotas vairāk nekā 220 valsts un reliģiskajās augstākās izglītības iestādēs Vācijā.
- 11 Saskaņā ar *HIS* statūtu 12. panta 1. punktu šīs sabiedrības Uzraudzības padomē ietilpst desmit locekļi, no kuriem septiņi tiek iecelti pēc *Länder* ministru konferences priekšlikuma, divi – pēc augstākās izglītības iestāžu rektoru konferences, kas ir apvienība, kurā ir apvienojušās Vācijas valsts vai valsts atzītas universitātes un augstākās izglītības iestādes, priekšlikuma un viens – pēc federālo iestāžu priekšlikuma. Saskaņā ar *HIS* statūtu 15. panta 1. punktu tai ir Konsultatīvā komiteja (*Kuratorium*), kurā 19 no 37 locekļiem ir *Länder* ministru konferences locekļi. Runājot par *HIS* darbības apjomu, 5,14 % no šīs sabiedrības apgrozījuma atbilst darbībām, kas tiek veiktas tādu iestāžu vārdā, kuras nav valsts augstākās izglītības iestādes.

- 12 Tas, ka universitāte iepirkuma līguma slēgšanas tiesības *HIS* piešķīra tieši, kā uzskata šis līgumslēdzēja puses, esot attaisnots ar apsvērumu, ka, lai gan starp šīm divām vienībām nav kontroles attiecību, iepriekš minētajā Tiesas judikatūrā izstrādātais nosacījums par “līdzīgu kontroli” esot izpildīts, jo tās abas kontrolē Hamburgas pilsēta.
- 13 *Datenlotsen Informationssysteme GmbH* lēmumu par šī iepirkuma līguma slēgšanas tiesību tiešu piešķiršanu pārsūdzēja Hamburgas pilsētas *Vergabekammer* [Finanšu iestādē], kas ir pirmās instances tiesa ar piekritību publiskā iepirkuma līgumu jomā un kas prasību apmierināja. Minētā tiesa uzskatīja, ka šajā gadījumā nebija izpildīti nosacījumi, kas Tiesas judikatūrā ir paredzēti attiecībā uz “in house” piešķiršanu. Konkrēti, ņemot vērā, ka universitāte kā līgumslēdzēja iestāde nevar pār *HIS* īstenot kontroli, kas būtu līdzīga tai, kādu tā īsteno pār saviem dienestiem, nebija izpildīts nosacījums par “līdzīgu kontroli”. Protams, universitāte ir Hamburgas pilsētas publisko tiesību juridiska persona un pēdējai minētajai pieder 4,16 % no *HIS* kapitāla. Tomēr universitāte un Hamburgas pilsēta esot atšķirīgas juridiskās personas.
- 14 Tāpat arī ar apsvērumu, ka Hamburgas pilsēta kontrolē gan universitāti, gan *HIS*, nepietiekot, lai būtu izpildīts minētais nosacījums, jo šādai “netiešas kontroles” formai nav nekāda pamatojuma Tiesas judikatūrā. *Vergabekammer* turklāt norāda, ka universitātei ir autonomija un ka likumības un lietderības pārbaude, ko pār to īsteno Hamburgas pilsēta saistībā ar piešķirto kredītu pārvaldību, nav līdzvērtīga vadības pilnvarām, kādām ir jābūt līgumslēdzējai iestādei. Ņemot vērā, ka Hamburgas pilsētai nav pastāvīga pārstāvja šīs sabiedrības uzraudzības padomē, nevarot arī būt runa par kontroli, ko tā īsteno pār *HIS*.
- 15 *HIS* un universitāte šo *Vergabekammer* lēmumu pārsūdzēja iesniedzējtiesā.
- 16 Šī tiesa norāda, ka valsts doktrīnā sīki apspriestais jautājums, vai uz iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kas iekļaujas trīs personu attiecībās un kas ir kvalificēta kā “horizontāls iekšējs darījums”, attiecas judikatūra, kura izriet no sprieduma *Teckal* (EU:C:1999:562), līdz šim brīdim nav ticis risināts Tiesas judikatūrā. Tā uzskata, ka atbrīvojuma, kas attiecas uz “in house” piešķiršanu un kas ir iedibināts ar minēto spriedumu, būtība un mērķis varētu pieļaut, ka uz tādiem horizontāliem iekšējiem darījumiem kā pamatlietā aplūkotais varētu attiekties šis atbrīvojums. Tā tomēr norāda, ka šajā gadījumā nevar būt runa par pašvaldību savstarpējo sadarbību Tiesas judikatūras izpratnē (spriedumi Komisija/Vācija, C-480/06, EU:C:2009:357, kā arī *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* u.c., C-159/11, EU:C:2012:817), jo ne universitāte, ne *HIS* nav valsts iestādes un *HIS* nav tieši uzdots veikt uzdevumu sniegt sabiedriskos pakalpojumus.
- 17 Iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar valsts augstākās izglītības iestāžu statūtiem tām ir liela autonomija pētniecības un izglītošanas jomās un ka minēto autonomo kompetenču īstenošana ir pakļauta vienkāršai likumības pārbaudei. Tomēr pamatlietā aplūkotais līgums ietilpstot universitātei piešķirto kredītu pārvaldības jomā, kurā kompetentajām iestādēm ir kontroles pilnvaras, kas sniedzas līdz pat iespējai atcelt vai grozīt lēmumus, kuri ir pieņemti saistībā ar iegādēm.
- 18 Tādējādi iesniedzējtiesa uzskata, ka valsts augstākās izglītības iestāžu pirkumu un piegāžu jomā nosacījums par “līdzīgu kontroli” ir izpildīts. Tomēr tā šaubās, vai šis nosacījums neprasa, lai kontrole attiektos uz visām pakļautībā esošo iestāžu darbības jomām, līdz ar to šis kontroles piemērošanas jomas ierobežošana, attiecinot to tikai uz piegādes publiskā iepirkuma līgumiem, neļaujot uzskatīt, ka minētais nosacījums ir izpildīts. Tas esot apstiprināts Tiesas judikatūrā, saskaņā ar kuru līgumslēdzējai iestādei ir jābūt iespējai īstenot izšķirošu ietekmi gan attiecībā uz pakļautībā esošās iestādes stratēģiskajiem mērķiem, gan tās būtiskajiem lēmumiem.
- 19 Runājot par kontroli, ko Hamburgas pilsēta īsteno pār *HIS*, iesniedzējtiesa norāda, ka tas, ka Hamburgas pilsētai pieder tikai 4,16 % no šīs sabiedrības kapitāla un ka tai nav pastāvīgā pārstāvja tās uzraudzības padomē, varētu liecināt, ka nepastāv kontrole, kas būtu līdzīga tai, kādu tā īsteno pār saviem dienestiem. Runājot par Tiesas judikatūrā izvirzīto otro nosacījumu par līgumslēdzēja “lielākās

[darbības] daļas veikšanu”, iesniedzējtiesa uzskata, ka šis nosacījums, ņemot vērā, ka *HIS* darbība galvenokārt ir veltīta valsts augstākās izglītības iestādēm un ka citām šīs sabiedrības darbībām ir papildu raksturs, šajā gadījumā ir izpildīts.

20 Ņemot vērā šos apsvērumus, *Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai par “publiskā iepirkuma līgumu” [...] Direktīvas 2004/18 [...] 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāuzskata arī iepirkuma līgums, kurā līgumslēdzēja iestāde gan nekontrolē līgumslēdzēju kā savu iestādi, bet gan līgumslēdzēju iestādi, gan arī līgumslēdzēju kontrolē tas pats tiesību subjekts, kas savukārt ir līgumslēdzēja iestāde Direktīvas 2004/18 izpratnē, un līgumslēdzēja iestāde un līgumslēdzējs lielāko savas darbības daļu veic to kopējā tiesību subjekta labā (horizontāls iekšējs darījums)?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai visa līgumslēdzēja darbība ir jākontrolē kā savu dienestu darbība vai pietiek ar to, ka tiek kontrolēts iepirkumu sektors?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

21 Uzdodot savus jautājumus, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka līgums par preču piegādi, kas ir noslēgts starp, pirmkārt, universitāti, kura ir līgumslēdzēja iestāde un kuru tās preču un pakalpojumu iegādes jomā kontrolē Vācijas federālā zeme, un, otrkārt, privāto tiesību uzņēmumu, kas pieder federālai valstij un Vācijas federālajām zemēm, ieskaitot minēto federālo zemi, ir publiskā iepirkuma līgums šīs tiesību normas izpratnē.

22 Saskaņā ar Tiesas judikatūru galvenais Savienības tiesību normu mērķis publiskā iepirkuma līgumu jomā ir neizkropļotas konkurences nodrošināšana visās dalībvalstīs būvdarbu izpildes, preču piegādes un pakalpojumu sniegšanas jomās, kas ikvienai līgumslēdzējai iestādei rada pienākumu piemērot attiecīgās Savienības tiesību normas, ja ir izpildīti tajās paredzētie nosacījumi (šajā ziņā skat. spriedumu *Stadt Halle* un *RPL Lochau*, C-26/03, EU:C:2005:5, 44. punkts).

23 Līdz ar to ikviens izņēmums no šī pienākuma piemērošanas ir interpretējams šauri (skat. spriedumu *Stadt Halle* un *RPL Lochau*, EU:C:2005:5, 46. punkts).

24 Tiesa secināja, ka, lai piemērotu Direktīvā 2004/18 paredzētās publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, principā saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu pietiek, ka starp, pirmkārt, līgumslēdzēju iestādi un, otrkārt, no tās juridiski nošķirtu personu ir noslēgts finansiāls līgums (šajā ziņā skat. spriedumu *Teckal*, EU:C:1999:562, 50. punkts).

25 Izņēmums no šī principa piemērošanas, ko Tiesa ir atzinusi un kas attiecas uz tā saukto “in house” iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ir pamatots ar apsvērumu, ka valsts iestāde, kura ir līgumslēdzēja iestāde, var veikt vispārējas nozīmes uzdevumus, kas tai ir jāveic, liekot lietā pati savus administratīvos, tehniskos un citus līdzekļus, un tai nav pienākuma pieaicināt ārējas struktūras, kas darbojas ārpus tās dienestiem, un ka šo izņēmumu var attiecināt arī uz situācijām, kurās otra līgumslēdzēja puse ir no līgumslēdzējas iestādes juridiski atšķirīga iestāde, ja šī pēdējā minētā pār līgumslēdzēju īsteno kontroli, kas ir līdzīga tai, kādu tā īsteno pār saviem dienestiem, un ja šī iestāde savu darbību galvenokārt veic kopā ar līgumslēdzēju iestādi vai līgumslēdzējām iestādēm, kam tā pieder (šajā ziņā skat. spriedumu *Teckal*, EU:C:1999:562, 50. punkts, kā arī *Stadt Halle* un *RPL Lochau*, EU:C:2005:5, 48. un 49. punkts). Šādos gadījumos var uzskatīt, ka līgumslēdzēja iestāde izmanto pati savus līdzekļus.

- 26 Pēc tam Tiesa “līdzīgas kontroles” jēdzienu izskaidroja, norādot, ka runai ir jābūt par līgumslēdzēja iestādes iespēju īstenot izšķirošu ietekmi gan attiecībā uz līgumslēdzēja stratēģiskajiem mērķiem, gan būtiskajiem lēmumiem un ka līgumslēdzēja iestādes īstenotajai kontrolei ir jābūt efektīvai, strukturālai un funkcionālai (šajā ziņā skat. spriedumu *Econord*, C-182/11 un C-183/11, EU:C:2012:758, 27. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 27 Turklāt Tiesa ir atzinusi, ka ar zināmiem nosacījumiem “līdzīgu kontroli” kopīgi var īstenot vairākas valsts iestādes, kurām kopīgi pieder līgumslēdzēja (šajā ziņā skat. spriedumu *Econord*, EU:C:2012:758, 28.–31. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 28 Pamatlietā ir skaidrs, ka nepastāv nekādas kontroles attiecības starp universitāti, kas ir līgumslēdzēja iestāde, un *HIS*, kura ir līgumslēdzēja. Universitātei nepieder daļa šīs sabiedrības kapitālā, un tai nav neviena likumīga pārstāvja tās vadības struktūrās.
- 29 Līdz ar to iemesls, kas pamato izņēmuma atzīšanu saistībā ar tā saukto “in house” piešķiršanu, proti, īpašas iekšējas saiknes esamība starp līgumslēdzēju iestādi un līgumslēdzēju, nepastāv tādā situācijā, kāda ir aplūkota pamatlietā.
- 30 Tādējādi uz šādu situāciju nevar attiekties minētais izņēmums, ja vien tā piemērošanas robežas, kas ir skaidri noteiktas Tiesas judikatūrā, netiek paplašinātas tādā veidā, kas var būtiski samazināt šī sprieduma 24. punktā noteiktā principa piemērojamību.
- 31 Turklāt ir jānorāda, ka, pamatojoties uz Tiesas rīcībā nodotajiem lietas materiāliem un ņemot vērā iepriekš izklāstīto judikatūru, Hamburgas pilsēta katrā ziņā nevar pār universitāti īstenot “līdzīgu kontroli”.
- 32 Jākonstatē, ka kontrole, ko Hamburgas pilsēta īsteno pār universitāti, attiecas tikai uz daļu no tās darbības, proti, tikai uz iegādēm, bet neattiecas uz izglītības un pētniecības jomām, kurās universitātei ir plaša autonomija. Ja šādā daļējas kontroles situācijā tiktu atzīta “līdzīgas kontroles” esamība, tas būtu pretrunā šī sprieduma 26. punktā minētajai judikatūrai.
- 33 Šajos apstākļos nav jānoskaidro, vai izņēmums saistībā ar “in house” piešķiršanu var būt piemērojams tā sauktajiem “horizontālajiem iekšējiem” darījumiem, proti, situācijā, kad viena un tā pati vai vienas un tās pašas līgumslēdzēja iestādes īsteno “līdzīgu kontroli” pār diviem dažādiem komersantiem, no kuriem viens iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķir otram.
- 34 Runājot par to, vai pamatlietā ir piemērojama judikatūra par vietējo pašvaldību sadarbību, kas izriet no spriedumiem Komisija/Vācija (EU:C:2009:357), kā arī *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* u.c. (EU:C:2012:817), šī sprieduma 16. punktā izklāstīto iemeslu dēļ, tāpat kā to ir darījusi iesniedzējtiesa, ir jākonstatē, ka šajā judikatūrā paredzētie nosacījumi izņēmuma piemērošanai nav izpildīti.
- 35 Starp universitāti un *HIS* izveidotā sadarbība nav vērsta uz kopīgu sabiedriskā pakalpojumu sniegšanas uzdevuma izpildi judikatūras nozīmē (skat. spriedumu *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* u.c., EU:C:2012:817, 34. un 37. punkts).
- 36 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka līgums par preču piegādi, kas ir noslēgts starp, pirmkārt, universitāti, kura ir līgumslēdzēja iestāde un kuru preču un pakalpojumu iegādes jomā kontrolē kāda Vācijas federālā zeme, un, otrkārt, privāto tiesību uzņēmumu, kas pieder federālai valstij un Vācijas federālajām zemēm, kuru skaitā ir minētā federālā zeme, ir publiskā iepirkuma līgums šīs tiesību normas izpratnē un tādējādi tam ir jāpiemēro šajā direktīvā paredzētās tiesību normas par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas [būvdarbu, piegāžu un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas] procedūru, 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka līgums par preču piegādi, kas ir noslēgts starp, pirmkārt, universitāti, kura ir līgumslēdzēja iestāde un kuru preču un pakalpojumu iegādes jomā kontrolē kāda Vācijas federālā zeme, un, otrkārt, privāto tiesību uzņēmumu, kas pieder federālai valstij un Vācijas federālajām zemēm, kuru skaitā ir minētā federālā zeme, ir publiskā iepirkuma līgums šīs tiesību normas izpratnē un tādējādi tam ir jāpiemēro šajā direktīvā paredzētās tiesību normas par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu.

[Paraksti]